

Eindverslag der Commissie van Rapporteurs over de ontwerpen van wet nos. 218, 115 en 221.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot aanvulling, verhooging en wijziging van het IVde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1918. (218)

Van verschillende zijden werd bij het onderzoek in de afdelingen hulde gebracht voor het initiatief, dat de Minister had genomen om de subsidiën aan de vereenigingen, stichtingen of instellingen van weldadigheid, welke het hier betreft, belangrijk te verhoogen. Men drong er op aan, dat de uitkeeringen spoediger dan thans veelal het geval schijnt te zijn, worden uitbetaald.

Artikel 76. De opmerking werd gemaakt, dat een ambtenaar voor de Kinderwetten geen staatsdienaar is, doch een particulier. Met het oog hierop werd gevraagd, of de uitdrukking „ambtenaar” hier wel juist is.

Gaarne zoude men vernemen, welken werkkring die „ambtenaren” hebben, welke hunne instructie is en welk salaris zij ontvangen.

Worden er aan het verleenen van dit subsidie nog eenige voorwaarden verbonden? Zoo ja, welke?

Naar aanleiding van het in de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer op bladz. 5 genoemde bedrag van f 445 000, „ten aanzien waarvan op verhooging schijnt niet te behoeven te worden gerekend”, werd gevraagd welk subsidie het is, waaromtrent de hier aangehaalde mededeeling kan gedaan worden.

Aldus vastgesteld den 20sten November 1918.

VAN HOLTHE TOT ECHTEN.
HAFFMANS.
DE VOS VAN STEENWIJK.
KAPPEYNE VAN DE COPPELLO.
DOJES.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over de ontwerpen van wet tot naturalisatie van M. G. NICOLA en 104 anderen (115);
en naturalisatie van H. J. NAUTA en 44 anderen (221).

Het onderzoek van deze wetsontwerpen heeft de navolgende uitkomsten gehad.

Naar aanleiding van de omstandigheid, dat sommige personen jaren lang moeten wachten alvorens aan hunne aanvraag om naturalisatie wordt voldaan, terwijl deze aan anderen binnen zeer korten tijd wordt ingewilligd, werd de vraag gedaan, of de Minister bij het voordragen van personen tot naturalisatie een bepaald systeem huldigt.

De vraag werd door een lid gesteld, of in speciale gevallen de naturalisatie, die een uitgaaf voor den betrokkene van honderd gulden met zich brengt, niet kosteloos kan geschieden. Hij had hier speciaal op het oog het geval, dat een buitenlander reeds jaren tijdelijk eene betrekking in 's lands dienst waarneemt en een definitieve aanstelling niet kan ontvangen zonder naturalisatie.

Andere leden meenden, dat juist in deze tijden naturalisatie niet gemakkelijk moet worden gemaakt en bovendien de beslissing, wie kosteloos de naturalisatie zal kunnen deelachtig worden, steeds moeilijkheden met zich zal brengen.

Voorts werd betoogd, dat voor de beantwoording der vraag, aan wien de naturalisatie zal worden toegestaan, meer op 's lands belang moet worden gelet, dan op allerlei persoonlijke, meest materieel-egoïstische motieven van den aanvrager.

Vastgesteld den 20sten November 1918.

VAN HOLTHE TOT ECHTEN.
HAFFMANS.
DE VOS VAN STEENWIJK.
KAPPEYNE VAN DE COPPELLO.
DOJES.